

- 1. Jaká byla naše nejdéle obíhající mince?**
 - a) Rekord mezi českými a československými mincemi, pokud se týká doby, po kterou se nacházela v oběhu, drží korunová mince z roku 1957, jejíž autorkou byla Marie Uchytílová-Kučová. Obíhala v letech 1957–1993.
- 2. Která instituce byla po vzniku Československa pověřena vydáním obchodních platidel/poukázek?**
 - a) Krátce po vzniku ČSR se ukázalo, že všeobecně panuje nedostatek oběživa. Čeští národohospodáři se proto obávali, že by to mohlo způsobit problémy na vnitřním trhu. Jedním ze způsobů, jak napomoci řešení vzniklé situace, bylo také vydání obchodních platidel, poukázek Zemské banky království Českého. Ta byla zákonem č. 49/1918 Sb. z. a n. pověřena vydáváním bezúročných poukázek na vlastní bankovní pokladnu, jež měly být směnitelné v bankovkách Rakousko-uherské banky. Tyto nově emitované „peníze“ měly mít obchodní krytí a byl jim přiřčen zákonný oběh.
- 3. Kdy byla zahájena ražba československého dukátu?**
 - a) Československý dukát byl ve smyslu zákona č. 62/1923 Sb. z. a n., o ražbě československých dukátů, obchodní mincí, jejíž přijímání bylo možné pouze na základě vzájemné dohody stran. Mincovní obraz, na němž je zachycen český patron sv. Václav, vytvořili společně českoslovenští umělci Otakar Španiel a Jaroslav Benda. Tzv. jednoduchý dukát obsahoval cca 3,44 g ryzího zlata. Bylo však možné razit i dukáty dvojité a vícenásobné.
- 4. Který český politik byl zpodobněn na kolcích užitých při kolkování rakousko-uherských bankovek v roce 1919?**
 - a) Obraz českého politika a historika Františka Palackého (1798–1876) se objevil v roce 1919 na kolku nejvyšší hodnoty, tj. 10 K, který byl užit na bankovku 1000 K. Na rozdíl od ostatních, které se lepily a nesly českého lva či tzv. legionářský znak, byl tento typ kolku na bankovku přímo natištěn.
- 5. Kdy byl ukončen oběh státovek v Československu?**
 - b) Historie státovek se v Československu uzavřela 31. 12. 1972, kdy poslední z nich (3 Kčs a 5 Kčs) přestaly být zákonnými penězi. Následně je bylo možné ještě po dobu jednoho roku (tedy do 31. 12. 1973) vyměnit na vybraných místech, ať již se jednalo o pobočky pošty, spořitelny či Státní banky československé.
- 6. Jakou hodnotu měla československá koruna ve zlatě v letech 1929–1934?**
 - a) Československá koruna se stala měnou zlaté devizy na základě opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, o konečné úpravě československé měny. Parita ke zlatu byla stanovena na základě dlouhodobého kurzu československé koruny vůči tzv. zlatým měnám, zejména americkému dolaru a švýcarskému franku, tzn. na 44,58 mg ryzího zlata za jednu československou korunu.
- 7. Kdy byla zestátněna Národní banka Československá?**
 - b) Již od roku 1946 se připravoval zákon o Národní bance Československé, která se i po sloučení dřívější Národní banky a Slovenské národní banky řídila dvojí legislativou – v českých zemích zákonem č. 347/1920 Sb. z. a n. a na Slovensku vládním nařízením č. 44/1939 Sl. z. Nový zákon č. 38/1948 Sb. z. a n., o Národní bance Československé, schválený Ústavodárným Národním shromážděním dne 11. března 1948, začal nově platit pro obě území. Na základě jeho § 5 se cedulová banka stala veřejným peněžním ústavem.
- 8. Kdy zahájila činnost Státní banka československá?**
 - b) Vytvoření Státní banky československé představovalo vrchol koncentračního procesu v bankovníctví pod taktovkou Komunistické strany Československa. Původně měla dle zákona č. 31/1950 Sb., o Státní bance československé, zahájit činnost dne 1. dubna 1950, ale tento termín byl posunut na 1. červenec 1950. Ve skutečnosti ale nakonec začala působit v pondělí 3. července 1950.
- 9. Co znamenal systém ABO?**
 - b) Systém ABO (Automatizované bankovní operace) byl uveden do provozu v roce 1980. Jeho úkolem bylo zajišťovat platební styk poskytovaný Státní bankou československou. Systém vedl účty všech státních podniků a institucí a byly na něj napojeny všechny peněžní ústavy působící v ČSSR.
- 10. Ve kterém roce byla Státní banka československá vyňata z kompetence ministra financí?**
 - a) Od svého vzniku na počátku 50. let minulého století náležela Státní banka československá do kompetence ministra financí. Řídil ji generální ředitel, který byl jmenován vládou na návrh ministra financí, kterému byl také osobně odpovědný. Od poloviny 50. let se však v souvislosti s úvahami o reformách československého hospodářství začalo diskutovat také o vynětí generálního ředitele z podřízenosti ministru financí. Změny se ale podařilo dosáhnout až v roce 1965 na základě zákona č. 117/1965 Sb., o Státní bance československé. Generální ředitel tehdy získal postavení vedoucího ústředního orgánu státní správy.

